

ບານອຸມ - ເລກສິບ

ການຜຸດຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ: ການປະທັບຕາ 144,000
ແລະປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຶຖືກຊ່ອນເຮັດໃນ ດານເຮັດ 11:10–16

Jeff Pippenger
2025-04-16

ຫົວຂໍ້ໃນຂໍ້ສົບເອັດ ແລະ ສົບສອງ ແມ່ນການຜຸດຂຶ້ນ ແລະ ການຕົກລົງຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້;
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຜຸດຂຶ້ນຂຶ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ການຕົກລົງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ
ທຶຖືກແທນໄວ້ໃນປະທານາທິບໍດີສຸດທ້າຍໃນຂໍ້ສົບສອງ; ແລະ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົວແທນຝ່າຍໂລກຄົນສຸດທ້າຍຂອງອຳນາດມັງກອນ; ການຜຸດຂຶ້ນ ແລະ
ການຕົກລົງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ທຶຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ສົບສາມ ແລະ ສົ. ຂໍ້ສົບ ຫາ ເກົ້າ
ແທນປະຫວັດສາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບານບໍ່ແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798. ປີ 538
ໝາຍເຖິງການຮັບອຳນາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ, ປີ 1798
ໝາຍເຖິງບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ, ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ຂໍ້ສົບ ຫາ ເກົ້າ ຈຶ່ງແທນການຜຸດຂຶ້ນ
ແລະ ການຕົກລົງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງສັດຮ້າຍ. ຂໍ້ສົບ ກຳນົດປີ 1989 ໄວ້ເປັນການຕົກລົງຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້
ດັ່ງທຶຖືກແທນໄວ້ໃນອະດີດສະຫະພາບໂຊວຽດ.

"ທຸກປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ກ້າວຂຶ້ນສູ່ເວທີແຫ່ງການກະທຳ
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄອງບ່ອນຂອງຕົນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອຈະໄດ້ບຳກົດວ່າ
ມັນຈະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງ 'ພະຜູ້ເຝົ້າຍາມ ແລະ ອົງບໍລິສຸດ' ຫຼືບໍ່. ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຕິດຕາມການຜຸດຂຶ້ນ
ແລະ ການລົ້ມສະລາຍຂອງອານາຈັກຍິ່ງໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງໂລກ—ບາບີໂລນ, ມາີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີກ, ແລະ
ໂຣມ. ກັບແຕ່ລະອານາຈັກເຫຼົ່ານີ້ ເໝືອນດັ່ງກັບປະຊາຊາດທີ່ມີອຳນາດນ້ອຍກວ່າ
ປະຫວັດສາດໄດ້ຊ້ຳຮອຍຕົນເອງ. ແຕ່ລະອານາຈັກມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ,
ແຕ່ລະອານາຈັກກໍລົ້ມເຫຼວ, ສະຫງ່າລາສີຂອງມັນຈາງຫາຍ, ອຳນາດຂອງມັນສູນໄປ, ແລະ
ບ່ອນຂອງມັນຖືກອີກອານາຈັກໜຶ່ງເຂົ້າຄອບຄອງ...."

"ຈາກການເກີດຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງບັນດາຊາດຕ່າງໆ
ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ປະຈຳແຈ້ງໃນໜ້າພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າ
ຄວາມຮຸ່ງໂລດພາຍນອກແລະຝ່າຍໂລກລ້ວນໆນັ້ນໄຮ້ຄຳພຽງໃດ. ບາບີໂລນ,
ພ້ອມດ້ວຍອຳນາດແລະຄວາມສະຫງ່າງາມຕະການຂອງມັນ, ຊຶ່ງໂລກຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນອີກນັບແຕ່
ນັ້ນມາ,—ອຳນາດແລະຄວາມສະຫງ່າງາມຕະການທີ່ສຳລັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າໝັ້ນຄົງແລະຍືນຍົງຫຼາຍ
ກວ່າໃດ,—ມັນໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປຢ່າງໜັດສົນພຽງໃດ! ດັ່ງ "ດອກຫຍ້າ" ມັນໄດ້ພົ້ນໄປ.
ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານກໍພົ້ນໄປເຊັ່ນນັ້ນ. ມີແຕ່ສິ່ງທີ່ຜູ້ກຳລັງໄວ້ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ແລະສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະຄົງຢູ່ໄດ້.
ຫຼັກການຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງອັນໝັ້ນຄົງພຽງຢ່າງດຽວທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກ." Education, 177,
184.

ຂໍ້ສົບເອັດ ແລະ ສົບສອງ ຊື່ອກເຖິງການລຸກຂຶ້ນຂຶ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ
ການລົ້ມລົງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້, ດັ່ງທຶຖືກແທນຄວາມໂດຍຮັດເຊຍ. ຂໍ້ສົບສາມ ຫາ ສົບຫ້າ
ຊື່ອກເຖິງການລຸກຂຶ້ນຂຶ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ການລົ້ມລົງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດ.
ເນື້ອເລື່ອງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງບົດທຶສົບເອັດ ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງໂຄງສ້າງຂອງການລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກຕ່າງໆ. ຜູ້ສຶກສາຄຳພະຍາກອນຈຳຕ້ອງພິຈາລະນາຂໍ້ເທັດຈິງນີ້

ຖ້າຫາກລາວປາຖະໜາຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃດໆ

ໃນການແບ່ງແຍກຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງບົດທຣີບິບເອັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມຸມມອງພົນຖານຂອງດານເອນບົດທຣີບິບເອັດ ຄືວ່າ ບົດນັ້ນປະກອບດ້ວຍພາບປະກອບທີ່ຖືກນຳສະເໜີຊ້າໆ ກ່ຽວກັບການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງບັນດາອານາຈັກ. ເມື່ອ Sister White ກ່າວວ່າ, "So perished the Medo-Persian kingdom, and the kingdoms of Grecia and Rome," ນາງກຳລັງລະບຸວ່າ "Grecia" ແມ່ນມັງກອນ, "Rome" ແມ່ນສັດຮ້າຍ ແລະ "Medo-Persia" ແມ່ນຜູ້ພະຍາກອນຈອມປອມ. ນາງກຳລັງລະບຸເຖິງການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກແຫ່ງໂລກສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນຈອມປອມ ຜູ້ຊຶ້ງເລີ່ມການລຸກຂຶ້ນຂອງພວກມັນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະນຳພາໂລກໄປສູ່ Armageddon ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນ Revelation 16:12-21 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ນາງກຳລັງຊີ້ນຳປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ "the rise and fall of nations as made plain in the pages of Holy Writ" ໃນຖານະເປັນມຸມມອງທີ່ຄວນນຳໃຊ້ ເພື່ອ "to learn how worthless is mere outward and worldly glory."

ເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ "ຮຽນຮູ້ວ່າສະຫງ່າລາສີພາຍນອກແລະທາງໂລກລ້ວນໄຮ້ຄຳພຽງໃດ," ກໍເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈຢັ້ງຢືນວ່າ ທຸກສິ່ງລ້ວນພົ້ນາດໄປ "ທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານ." ດັ່ງນັ້ນ ການມີພຣະເຈົ້າ ຫຼື ການບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານຂອງທ່ານ ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງແຫ່ງຄວາມເປັນຫຼືຄວາມຕາຍ.

ຈາກຈຸດນັ້ນໃນການພັດທະນາຄວາມຄົດນີ້ ຊຸດເຕີໄວທ໌ ຈຶ່ງໃຫ້ຄຳນຶກສາວ່າ

ການມີພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານນັ້ນໝາຍເຖິງຫຍັງ ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ,

"ມີເຕັສຕີທີ່ຜູກພັນຢູ່ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ

ສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້." ນາງຫາກໄດ້ອະທິບາຍວ່າ

ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າລ້ວນພົ້ນາດໄປ, ແລະ

ເງື່ອນໄຂສອງປະການຂອງສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານນັ້ນກໍຄື ວ່າສິ່ງນັ້ນ

"ຜູກພັນຢູ່ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ," ແລະ ວ່າສິ່ງນັ້ນ "ສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ."

ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງນັ້ນຄືຮາກຖານຂອງພຣະອົງ.

ແລ້ວໃນປະໂຫຍກສຸດທ້າຍຂອງວັກນັ້ນ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ

"ຫຼັກການຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງດຽວທີ່ໝັ້ນຄົງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກ."

ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຄືຫຼັກການຂອງພຣະອົງ,

ແລະຫຼັກການຂອງພຣະອົງກໍສະແດງອອກເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ການທີ່ມະນຸດຊາດສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າໃນຖານະເປັນຮາກຖານຂອງສັບພະສິ່ງນັ້ນ

ເປັນເລື່ອງຄວາມເປັນຫຼືຄວາມຕາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກຍ້ອງວ່າ ໂຄງສ້າງພົນຖານຂອງດານເອນ ບົດທີ 11

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຄຳບັນຍາຍເລື່ອງການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ.

ມີຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງທີ່ການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາເຖິງຮູບແບບການສຶກສາທີ່ຖືກຕ້ອງ.

"ມີການສຶກສາປະຫວັດສາດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຄວນຖືກຕຳໜິ.

ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດເປັນໜຶ່ງໃນວິຊາທີ່ສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນ.

ໃນບັນທຶກເຖິງການທີ່ພຣະອົງຈັດການກັບບັນດາປະຊາຊາດນັ້ນ

ໄດ້ມີການຕັດຕາມຮ່ອງຮອຍແຫ່ງພຣະເຢເຫວາ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນປັດຈຸບັນນີ້

ພວກເຮົາກໍຄວນພິຈາລະນາການດຳເນີນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງໂລກ.

ພວກເຮົາຄວນເຫັນໃນປະຫວັດສາດເຖິງການສຳເລັດຜົນຂອງຄຳພະຍາກອນ,

ສຶກສາການທ່າງານແຫ່ງພຣະພິທານໃນຂະບວນການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງຫຼາຍ,

ແລະເຂົ້າໃຈຄວາມຄືບໜ້າຂອງເຫດການຕ່າງໆ ໃນການຈັດຂະບວນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ

ເພື່ອສຳລັບການຕໍ່ສູ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່." The Ministry of Healing, 441.

ການສຶກສາປະຫວັດສາດຢ່າງບໍ່ລຽບຖືກກຳນົດວ່າເປັນການສຶກສາການຈັດການຂອງພຣະເຈົ້າກັບບັນດາຊາດແຫ່ງໂລກ

ແລະອີກທັງໃນການຊົງນຳອັນເກີດຈາກພຣະປະສົງຈັດຕັ້ງມາຂອງພຣະອົງຕໍ່ຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງພຣະອົງດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດສາດທີ່ບໍ່ລຽບຈຶ່ງປະກອບມີແນວການສຶກສາທັງພາຍນອກ ແລະພາຍໃນ.

ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ປະຫວັດສາດເພື່ອຍົກຢ້ານພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄືການນຳໃຊ້ປະຫວັດສາດພະຍາກອນນັ້ນ ເພື່ອ "ເຂົ້າໃຈຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງເຫດການຕ່າງໆ

ໃນການຈັດລະດັມບັນດາຊາດເພື່ອສົ່ງຄາມສຸດທ້າຍແຫ່ງການຂັດແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່." ວັກກອນໜ້ານີ້ຈາກຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ໄດ້ຖືກນຳມາຈາກຄຳອະທິບາຍອັນແຈ້ງສະຫວ່າງຢ່າງຫຼາຍ

ກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງແບບຈຳລອງພະຍາກອນຂອງປະຫວັດສາດສັກສິດ

ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງໂຄງສ້າງພື້ນຖານທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ "ການຜຸດຂຶ້ນ ແລະ ການລົ້ມສະຫລາຍ"

ຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ.

"ເພື່ອເປັນການຕຽມພ້ອມສຳລັບວຽກງານຄຣິສຕຽນ, ຫຼາຍຄົນຄິດວ່າຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບບົດຂຽນທາງປະຫວັດສາດແລະທາງສາດສະໜາສາດ.

ພວກເຂົາສັນນິຖານວ່າຄວາມຮູ້ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍແກ່ພວກເຂົາໃນການສັງສອນຂ່າວປະເສີດ.

ແຕ່ການສຶກສາຢ່າງພາກພຽນຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄວາມເຫັນຂອງມະນຸດ

ກັບມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະບັນທອນການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ ຫາກວ່າຈະເສີມກຳລັງໃຫ້ແຂງແກ່ນຂຶ້ນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຫໍສະໝຸດທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍບັນດາເຫຼັ້ມໃຫຍ່ໜ້າໜັກ

ອັນເປັນຄັງຄວາມຮູ້ທາງປະຫວັດສາດແລະສາດສະໜາສາດ, ເຂົ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ,

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຊ້ເງິນເພື່ອສົ່ງທຶນແມ່ນອາຫານ?

ບົດທີ່ກົດຂອງໄຢຮັນບອກເຮົາຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະພົບໄດ້ໃນຜົນງານເຊັ່ນນັ້ນ. ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ:

'ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ: ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຫວັດອີກຈັກເທື່ອ;

ແລະຜູ້ທີ່ເຊືອໃນເຮົາຈະບໍ່ຫວັດອີກຈັກເທື່ອ.' 'ເຮົາເປັນອາຫານອັນມີຊີວິດ ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ:

ຖ້າຜູ້ໃດກິນອາຫານນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດເປັນນິດ.' 'ຜູ້ທີ່ເຊືອໃນເຮົາມີຊີວິດນິລັນດອນ.'

'ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່ານນັ້ນ ເປັນຈິດວິນຍານ ແລະເປັນຊີວິດ.' John 6:35, 51, 47, 63."

"ມີການສຶກສາປະຫວັດສາດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຄວນຖືກປະນາມ.

ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດເຄີຍເປັນໜຶ່ງໃນວິຊາທີ່ສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນ.

ໃນບັນທຶກເຫດການແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງພຣະອົງຕໍ່ບັນດາປະຊາຊາດ,

ຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຖືກຕິດຕາມເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນທຸກວັນນີ້

ພວກເຮົາກໍຄວນພິຈາລະນາການປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງໂລກ.

ພວກເຮົາຄວນເຫັນໃນປະຫວັດສາດເຖິງຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນ,

ຄວນສຶກສາການຊົງກະທຳຂອງພຣະພິທານໃນບັນດາຂະບວນການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່,

ແລະຄວນເຂົ້າໃຈຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງເຫດການຕ່າງໆ

ໃນການຈັດຂະບວນບັນດາປະຊາຊາດເພື່ອສົ່ງຄາມສຸດທ້າຍໃນການໂຕ້ແຍ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່."

"ການສຶກສາເຊັ່ນນີ້ຈະໃຫ້ທັດສະນະກວ້າງຂວາງ ແລະ ຄອບຄຸມກ່ຽວກັບຊີວິດ.

ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈບາງສ່ວນເຖິງຄວາມສຳພັນ ແລະ ຄວາມພົງພາອາໄສກັນຂອງມັນ,

ວ່າເຮົາຖືກຜູກພັນເຂົ້າໄວ້ຢ່າງອັດສະຈັນເພິງໃດໃນພາດຣະພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງສັງຄົມ ແລະ

ບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະ ການກົດຂີ່ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ຕົກຕ່ຳຂອງສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງ

ມີຄວາມໝາຍເຖິງການສູນເສຍແກ່ທຸກຄົນຫຼາຍພຽງໃດ."

“ແຕ່ວ່າປະຫວັດສາດ ດັ່ງທີ່ໂດຍທົ່ວໄປໄດ້ຖືກສຶກສານັ້ນ ມັ່ງເນັ້ນເຖິງຜົນສຳເລັດຂອງມະນຸດ ໃຊ້ຊະນະຂອງເຂົາໃນສົງຄາມ ແລະຄວາມສຳເລັດຂອງເຂົາໃນການບັນລຸອຳນາດແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່. ການຊົງກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນກົດຈະການທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດຖືກມອງຂ້າມໄປ. ມີພຽງບ່ອນຄົນທີ່ສຶກສາການທຳພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຄ່ອຍໆ ສຳເລັດໄປໃນການລຸກຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງບັນດາຊາດ.”

“ແລະ ໃນລະດັບອັນຫຼາຍ, ວິຊາເທວະວິທະຍາ ຕາມທິດຮຽນ ແລະ ສັງສອນກັນມາ, ເປັນແຕ່ບັນທຶກແຫ່ງການຄາດຄະເນຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງຮັບໃຊ້ພຽງແຕ່ເພື່ອ ‘ເຮັດໃຫ້ຄຳບັນຍາຍມີຄວາມໝາຍໄດ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ບົດສະຈາກຄວາມຮູ້’ ຫຼາຍເກີນໄປແລ້ວ ແຮງຈູງໃຈໃນການສະສົມປົມຈຳນວນຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ແມ່ນຄວາມບາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບອາຫານສຳລັບຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຫຼາຍເທົ່າໃດ, ແຕ່ກັບເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຈະໃຫ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບນັກບັດຊະຍາ ແລະ ນັກເທວະວິທະຍາ, ເປັນຄວາມບາຖະໜາທີ່ຈະນຳສະເໜີຄຣິດສາສະໜາແກ່ປະຊາຊົນໃນຮູບຂອງຖ້ອຍຄຳ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີອັນມີວິຊາການ.”

“ບໍ່ແມ່ນປົມທຸກເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຖືກຂຽນຂຶ້ນຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງແຫ່ງຊີວິດອັນບໍລິສຸດໄດ້. ‘ຈົ່ງຮຽນຈາກເຮົາ,’ ພຣະອາຈານອົງຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ‘ຈົ່ງແບກແອກຂອງເຮົາໄວ້ເທິງພວກທ່ານ,’ ‘ຈົ່ງຮຽນຄວາມອ່ອນສຸພາບແລະຄວາມຖອມຕົນຂອງເຮົາ.’ ຄວາມຈອງຫຼອກທາງບັນຍາຂອງທ່ານຈະບໍ່ຊ່ວຍ ທ່ານໃນການສື່ສານກັບດວງຈິດວິນຍານທີ່ກຳລັງພົ້ນາດເພາະຂາດເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ.

ໃນການສຶກສາປົມເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານກຳລັງຍອມໃຫ້ມັນເຂົ້າມາແທນທີ່ບົດຮຽນອັນເປັນພາກປະຕິບັດທີ່ທ່ານຄວນຈະຮຽນຈາກພຣະຄຣິດ. ດ້ວຍຜົນຂອງການສຶກສານີ້ ປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຮັບອາຫານ. ມີຫນ້ອຍຫຼາຍໃນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອ່ອນລ້ານ ທີ່ຈະຈັດຫາສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ປະກອບການອັນປະສົບຜົນສຳເລັດເພື່ອດວງຈິດວິນຍານ.”

“ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດໄດ້ສະເດັດມາ ‘ເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນຍາກຈົນ.’ ລູກ 4:18. ໃນການສັງສອນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ແລະສັນຍະລັກທີ່ກະຈ່າງແຈ້ງທີ່ສຸດ. ແລະມີຂຽນໄວ້ວ່າ ‘ປະຊາຊົນສາມັນກຳລັງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ.’ ມາຣະໂກ 12:37. ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດພຣະວາຊະກິດຂອງພຣະອົງສຳລັບເວລານີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກຊຶ້ງຍິ່ງຂຶ້ນໃນບົດຮຽນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໄວ້.”

“ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນການສຶກສາສູງສຸດເໝືອນກວ່າທັງປວງ. ຜູ້ທີ່ປະກອບພັນທະກົດຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຈຳເປັນຕ້ອງຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ. ສິ່ງນີ້ຈະປະທານກຳລັງຜ່າຍວິນຍານແກ່ເຂົາ; ແລ້ວເຂົາຈະພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຄົນທຸກຊົນທຸກພວກ.” The Ministry of Healing, 441–443.

ຊີວິດຕົວໂຕຍັງໄດ້ກຳນົດອະທິບາຍຕໍ່ໄປວ່າ ການຮັບຮູ້ການສຳແດງອອກແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການສະຖາປະນາກະສັດ ແລະຖອນກະສັດອອກ ໂດຍອີງຕາມທາງເລືອກຂອງກະສັດນັ້ນ ແມ່ນບົດຊະຍາອັນແທ້ຈິງຂອງການສຶກສາປະຫວັດສາດ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ຜູ້ສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດເຫັນການສຳເລັດເປັນ ຈົ່ງຕາມຕົວອັກສອນຂອງຄຳພະຍາກອນອັນຊົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ບາບໂລນ, ເມື່ອຖືກທຳລາຍແລະແຕກພັງໃນທັງສອງ, ກ່ຽນສູນໄປ ເພາະວ່າໃນຍາມທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງມັນໄດ້ຖືກຕີນວ່າເປັນອົດສະລະຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖ່ວຍສະຫງ່າວາສີ່ແຫ່ງອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜົນສຳເລັດຂອງມະນຸດ. ອານາຈັກມິດ-ເປີເຊຍໄດ້ຮັບການລົງໂທດໂດຍພຣະພິລິດແຫ່ງສະຫວັນ ເພາະວ່າໃນອານາຈັກນັ້ນ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຢຽບຢູ່ຢ່າງໄຮຄ້າ.

ຄວາມຍ່າງຕ່ອງພຣະຜູ້ບັນເທົາໄດ້ມີບ່ອນຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ອັນໄພສານ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ການລົບຫລຸ່ມພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມເສື່ອມຊາມໄດ້ຄັບຄ້າງ. ບັນດາອານາຈັກທີ່ຕິດຕາມມານັ້ນຍັງຕໍ່ສູ້ແລະເສື່ອມຊາມຫນັກຂຶ້ນອີກ; ແລະອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຕົກຕໍ່ລົງໄປອີກ ແລະອີກ ຕາມລຳດັບແຫ່ງຄຸນຄ່າທາງສິນທຳ.

“ອຳນາດທີ່ຜູ້ປົກຄອງທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນໂລກໃຊ້ນັ້ນ ເປັນອຳນາດທີ່ສະຫວັນປະທານໃຫ້; ແລະຄວາມສຳເລັດຂອງເຂົາ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການໃຊ້ອຳນາດທີ່ຊົງປະທານນັ້ນ. ຕໍ່ແຕ່ລະຄົນ ຖ້ອຍຄຳຂອງພະຜູ້ເຜົາຍາມອົງທົບກໍ່ຄຶງນີ້ວ່າ: ‘ເຮົາໄດ້ຄາດແອວໃຫ້ເຈົ້າ ແມ່ນວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ.’ ເອຊາຍາ 45:5. ແລະຕໍ່ແຕ່ລະຄົນ ຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ກ່າວແກ່ເນບູກາດເນດຊາໃນອະດີດ ເປັນບົດຮຽນສຳລັບຊີວິດ: ‘ຈົ່ງລະເວັ້ນບາບຂອງເຈົ້າໂດຍຄວາມຊອບທຳ ແລະຈົ່ງລະຖິ້ມຄວາມອະທຳຂອງເຈົ້າໂດຍການສຳແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ; ເພື່ອວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າອາດຈະຍືນຍາວອອກໄປ.’ ດານເືອນ 4:27.”

“ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈສົງເຫຼົ່ານີ້,—ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ‘ຄວາມຊອບທຳຍົກຊາດຫນຶ່ງຂຶ້ນສູງ;’ ວ່າ ‘ບັນລັງຖືກສະຖາປະນາໂດຍຄວາມຊອບທຳ,’ ແລະ ‘ຖືກຄ້ຳຈຸນໄວ້ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ;’ ເພື່ອຈະຕະຫນັກເຖິງການສຳແດງຜົນຂອງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໃນການປະກົດແຫ່ງຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ ‘ຊົງປົດກະສັດທັງຫຼາຍອອກ ແລະ ຊົງສະຖາປະນາກະສັດທັງຫຼາຍຂຶ້ນ,’—ນັ້ນຄືການເຂົ້າໃຈປັດຊະຍາແຫ່ງປະຫວັດສາດ. Proverbs 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.”

“ມີເຕັດໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສົ່ງຖືກສະແດງອອກຢ່າງຊັດເຈນ. ໃນທີ່ນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກຳລັງຂອງບັນດາຊາດ ເຊັ່ນດຽວກັບຂອງປະຈຳບຸກຄົນ ບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນໂອກາດ ຫຼືສົ່ງອັນວ່າຍທົບກົດວ່າເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ອາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້; ມັນບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຂົາໂອ້ອວດ. ມັນຖືກວັດແທກດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ທີ່ພວກເຂົາກະທຳໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.” Prophets and Kings, 501, 502.

ຫົວຂໍ້ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ ແມ່ນການລຸກຂຶ້ນ ແລະ ການຕົກລົງຂອງກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້, ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ການປະທັບຕາຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ແລະ ການທົດສອບຄັ້ງທີສອງໃນສາມຄັ້ງ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງອະສານໃນປີ 1989 ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີສິບ.

ການປະທັບຕາບັນໄດ້ຖືກສະແດງເປັນສັນຍະລັກໂດຍດານເືອນໃນຖ້ຳສົງ, ຊາຍຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນໃນເຕົາໄຟທົລຸກໂຊນ, ດານເືອນແລະຊາຍຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມຜັນຂອງເນບູກາດເນດຊາວ່າດ້ວຍຮູບບັນແລະສັດຮ້າຍໃນບົດທີສອງ, ດານເືອນອະທິຖານຕາມຄຳອະທິຖານໃນພຣະບັນຍັດເລວບົດທີສາມໃນບົດທີຫ້າ, ບັນດາຄົນມີບັນຍາຜູ້ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ ໂຢຊວຍຜູ້ຖືກຍົກຄວາມບາບອອກໃນເຊກາຣີຍາບົດທີສາມ, ເຊຣຸບບາເບນໃນບົດທີສີ່, ໂຢເຊບກາຍເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບສອງໃນເອຢິບ, ພວກສາວົກໃນຫ້ອງຊົນເທິງເປັນເວລາສິບວັນກ່ອນວັນເພນເຕກອດ, ພວກມົນເລີ້ຮອດທີ່ການປະຊຸມຄຳຍເອັກເຊເຕີ, ລາຊາໂຮນກໍ່ຂະບວນໃນການເຂົ້າຢ່າງມີໄຊ, ແລະຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີຈັດ.

ຂໍ້ທີສິບເອັດໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 2014 ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມຢູເຄຣນ ແລະໃນເດືອນກໍ່ລະກົດ ປີ 2023 ການທົດສອບທາງທົດສະນະ, ທີ່ຊົງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກ “ເຮັດໃຫ້ຂາວ,” ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ເສັ້ນທິຫຳໃນບົດທີສິບເອັດແມ່ນຂໍ້ທີສິບສາມເຖິງຂໍ້ທີສິບຫ້າ.

ພາບລວມຂອງແຖວທິຫໍ້

ເພາະວ່າກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຈະກັບຄືນມາ ແລະຈະຍົກກອງທັບອັນຫຼວງຫຼາຍ ຍົງກວ່າເທື່ອກ່ອນ ແລະແນ່ນອນວ່າຫຼັງຈາກຫຼາຍປີໄປແລ້ວ ລາວຈະມາພ້ອມກັບກອງທັບໃຫຍ່ ແລະດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນຫຼວງຫຼາຍ. ແລະໃນສະໄໝນັ້ນ ຈະມີຫຼາຍຄົນລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້; ພວກຄົນບຸນສະດົມໃນຊົນຊາດຂອງເຈົ້າກໍຈະຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງ. ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຈະມາ ແລະຈະກໍ່ຄຸກຄຸນໃນລັອມເມືອງ ແລະຈະຍຶດເມືອງທີ່ມີບ້ອມປາການແຂງແຮງທີ່ສຸດ; ແລະກຳລັງຂອງຝ່າຍໃຕ້ຈະບໍ່ອາດຕ້ານທານໄດ້ ທັງປະຊາຊົນທີ່ຄັດເລືອກຂອງລາວກໍຈະບໍ່ອາດຕ້ານທານໄດ້ເຊັ່ນກັນ ແລະຈະບໍ່ມີເຫດກຳລັງໃດເພື່ອຕ້ານທານໄດ້. ດານເໂອນ 11:13–15.

ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະພວກມັນຊີ້ບອກເຖິງຍຸດທະການແຫ່ງ Panium, ຊຶ່ງລວມທັງບັນດາກະສັດທີ່ເປັນຝ່າຍກົງກັນຂ້າມແລະພັນທະມິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະຂໍ້ເຫຼົ້າຍິ່ງເປັນຈຸດໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດທີ່ໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ເຂົ້າມາສະແດງອຳນາດຂອງຕົນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງດານເໂອນບົດ 11. ຂໍ້ເຫຼົ້າເຄືອບຄຸມທັງການຜຸດຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກທີ່ກົງກັນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ແຕ່ຍັງລວມເອົາປະຫວັດຕາມພຣະຄຳພີຂອງພຣະຄຣິດໃນການສະເດັດໄປຍັງມຸຍາມ Caesarea Philippi, ບ່ອນທີ່ເປີດຕາຊີ້ບອກການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ. ປະຫວັດສາດນີ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການປະທັບຕາຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງການທົດສອບປະການທີ່ສາມໃນສາມປະການແຫ່ງບົດ 12 ອັນປະກອບດ້ວຍການ “ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລິສຸດ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ.”

ຂໍ້ພຣະຄຳສາມຂໍ້ນີ້ນຳໄປສູ່ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ກັນ ບ່ອນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກນຳສະແດງ. ເມື່ອການປະຊຸມຄຳພີ Exeter ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 17 ສິງຫາ 1844, ພວກຍິງພົມມະຈາຣີທີ່ມີປັນຍາໄດ້ນຳຂ້າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນໄປທົ່ວແນວຊາຍຝັ່ງຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນຫົກສິບຫົກວັນ. ມີຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ຍິງພົມມະຈາຣີທັງໝົດຕົນຂຶ້ນ ແລະຄົນຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ມີນ້ຳມັນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ສົ່ງນັ້ນບໍ່ມີຊື່. ເມື່ອຊື່ຂອງ Simon Barjona ຖືກປ່ຽນເປັນ Peter ການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າກໍຖືກໝາຍໄວ້. ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມສ້າງສອນພວກສາວົກກ່ຽວກັບເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂຍງກັບໄມ້ກ້າງແຂນ.

ໄມ້ກ້າງແຂນແມ່ນສັນຍາລັກແຫ່ງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ແລະ William Miller ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍ John the Baptist ຜູ້ຊົງໃນທາງກັບກັນກໍໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍ Elijah ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອນຳສະເໜີ “ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ” ດັ່ງທີ່ທັງ John the Baptist ແລະ Elijah ໄດ້ກະທຳ. John ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນລັກສະນະນີ້.

ແຕ່ເມື່ອທ່ານເຫັນພວກຜາຣີຊາຍແລະຊາດູກາຍຫຼາຍຄົນມາຫາການບັບຕີສະມາຂອງທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ໂອ ຊາດເຊື້ອແຫ່ງໂຟດ, ໃຜໄດ້ຕື່ນພວກທ່ານໃຫ້ຫຼີກໜີຈາກພຣະພິເລດທີ່ຈະມານັ້ນ?” ມັດທາຍ 3:7

ເອລີຍາໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນລັກສະນະນີ້.

ແລະ ອາຮາບໄດ້ສ້າງເສົາບູຊາ; ແລະ ອາຮາບໄດ້ກະທຳຫຼາຍກວ່າກະສັດທັງປອງແຫ່ງອົດສະຣາເອນທີ່ຍັງກ່ອນໜ້າລາວ ໃນການຍົວະພຣະພິເລດຂອງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອົດສະຣາເອນ. ໃນສະໄໝຂອງລາວ ຮີເອນຊາວເບັດເອນໄດ້ກໍ່ສ້າງເຢຣ໌ໂກຂຶ້ນ; ເຂົາໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງເມືອງນັ້ນໂດຍເສຍອາບີຣາມບຸດຫົວປີຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງປະຕູຂອງມັນຂຶ້ນໂດຍເສຍເສກຸບບຸດຄົນສຸດທ້າຍຂອງຕົນ, ຕາມພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ

ຊົງພຣະອົງໄດ້ຕັດໄວ້ໂດຍຜ່ານໂຍຊວຍ ບຸດຂອງນຸນ. ແລະ ເອວີຍາຊາວຕິດສະເບ ຜູ້ເປັນຊາວກິລອາດ, ໄດ້ກ່າວແກ່ອາຮາບວ່າ, “ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຕ່ຳໜ້າພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້ານອ້ອຍຢືນຢູ່ນັ້ນ, ໃນຫຼາຍປີນີ້ຈະບໍ່ມີທັງນ້ຳຄ້າງ ຫຼືຜົນ ນອກຈາກຕາມຄຳຂອງຂ້ານອ້ອຍ.” 1 ກະສັດ 16:33–17:1

ເມື່ອກ່າວເຖິງພາລະກິດຂອງ William Miller ໃນຖານະນັກປະຕິຮູບໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່, Sister White ໄດ້ກ່າວວ່າ:

“ມັນເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ມະນຸດທັງຫຼາຍຄວນຖືກບຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນເຖິງອັນຕະລາຍຂອງຕົນ; ແລະວ່າເຂົາທັງ ຫຼາຍຄວນຖືກບຸກເຮົາໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການອັນຂັງຂົມທີ່ເກືອບພົ້ນກັບການປົດສະໄໝແຫ່ງພຣະຄຸນ.” The Great Controversy, 310.

ຂໍພຣະຄຳພີທີ່ກະຕຸ້ນທ້າຍຂອງດານເດືອນ ບົດທີ 11 ເປັນຕົວແທນຂອງ “ເຫດການທີ່ເກືອບພົ້ນກັບການສັນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ.” ເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາແຫ່ງອວສານໃນປີ 1989, ແລະໄດ້ຖືກສຳແດງຢ່າງແຈ້ງຊັດ.

“ກ່ອນການຖືກຕອກກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຊົງອະທິບາຍແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງຈະຖືກປະຫານເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະຈະຊົງຄົນພຣະຊົນຈາກອຸບໂມງ; ແລະບັນດາທູດສະຫວັນກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອປະທັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງໄວ້ ໃນຄວາມຄຶດແລະໃນດວງໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. ແຕ່ສາວົກທັງຫຼາຍກໍລັງເຜົາຄອຍການຊ່ວຍກູ້ທາງໂລກຈາກແອກຂອງໂຮມັນ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ອາດທົນຕໍ່ຄວາມຄຶດທີ່ວ່າ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຄວາມຫວັງທັງສິ້ນຂອງເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຮວມສູນຢູ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງທົນທຸກການຕາຍອັນນຳອັບອາຍ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຂົາທັງຫຼາຍຈຳເປັນຕ້ອງລະນຶກໄວ້ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກຄວາມຄຶດຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ; ແລະເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງມາເຖິງ ມັນກໍພົບວ່າເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມ. ການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ທຳລາຍຄວາມຫວັງຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ ບານປະດູດວ່າພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຊົງເຕືອນເຂົາທັງຫຼາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຄຳພະຍາກອນ ອະນາຄົດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາຢ່າງແຈ້ງແຈ່ມແຈ້ງ ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຖືກເປີດແກ່ສາວົກໂດຍຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ເກືອບຂ້ອງກັບການສັນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ ແລະພາລະກິດແຫ່ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ແຕ່ຄົນເປັນອັນມາກຫຼາຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຈິງສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ຕ່າງຈາກວ່າມັນບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍເລີຍ. ຊາຕານເຜົາຄອຍເພື່ອຈະຊົງເອົາທຸກຄວາມປະທັບໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍສະຫລາດເຖິງຄວາມລອດ, ແລະເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຈະພົບເຫັນເຂົາທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ພ້ອມ.” The Great Controversy, 595.

ທີ່ເມືອງ Caesarea Philippi, ຄື Panium, ຊົງຢູ່ໃນຂົງນ້ຳສາມເຖິງສິບຫ້າ, ພຣະຄຣິດໄດ້ລົງສັ່ງສອນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບໄມ້ກ້າງແຂນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແບບຂອງປະຫວັດການລຸມນຸມຄ້າຍ Exeter ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງຄົນຈຳນວນຫນຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບ “ການສັນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ” ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ, ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການຂອງຄົນຈຳນວນຫນຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບ “ການສັນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ”

ຖືກເປີດຜະນຶກຢູ່ພາຍໃນປະຫວັດອັນຊ່ອນເຮັນຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ.

“ໃນວັນນີ້, ໃນພຣະວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງເອລີຢາ ແລະຂອງໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕີສະມາ, ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ກຳລັງເອົາຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການພິພາກສາ ໃຫ້ໜັບໜືນໄປສູ່ເຫດການອັນສຳຄັນແລະນຳເກງຂາມ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ຊັ້ນ ອັນເກືອບພັນກັບຊົວໂມງສຸດທ້າຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະການປາກົດມາຂອງພຣະຄຣິດເຢຊູ ໃນຖານະກະສັດເໜືອບັນດາກະສັດ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໜືອບັນດາເຈົ້ານາຍ.” Prophets and Kings, 715, 716.

“ເຫດການທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົດສະໄໝແຫ່ງພຣະຄຸນ”
ແມ່ນເຫດການທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກຢູ່ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກປົດບັງຂອງຂໍ້ທີສີ່ສິບ. ໃນພຣະທຳເຊກາຣີຢາ ບົດທີສາມ ພາບສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາໄດ້ສ່ວນໄດ້ຖືກສະແດງເປັນພາບປະກອບ. ການດົນບັນດານໄດ້ເຊື່ອມລວມຄຳພະຍານຂອງເຊກາຣີຢາເຂົ້າກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາໃນເອເຊກຽນ ບົດທີໜຶ່ງ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້ຳອັນໜ້າຊັງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ດ້ວຍນ້ຳຕາ
ພວກເຂົາເຕືອນຄົນອະທຳເຖິງອັນຕະລາຍຂອງພວກເຂົາໃນການຢຽບຢຳພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫຼົດທີ່ບໍ່ອາດພັນລະນາໄດ້
ພວກເຂົາຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດວຽກດ້ວຍການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນເອງ.
ຄົນອະທຳເຍາະເຍີ້ຍຄວາມເສົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຫົວເລາະຄຳຮ້ອງວົງວອນອັນຈົງຈັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຍາະເຍີ້ຍສົ່ງທິພວກເຂົາເອີ້ນວ່າຄວາມອ່ອນແອ.
ແຕ່ຄວາມທຸກໃຈແລະຄວາມຖອມຕົນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຫຼັກຖານອັນແນ່ນອນວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງໄດ້ຮັບພະລັງແລະຄວາມສົ່ງຂອງລັກສະນະນັ້ນສົມຄືນມາ ຊຶ່ງໄດ້ຊຸມເສຍໄປເຖິງຈາກບາບ.
ເປັນເພາະພວກເຂົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ພຣະຄຣິດຫຼາຍຂຶ້ນ
ແລະດວງຕາຂອງພວກເຂົາຈັບຈັ້ງຢູ່ທີ່ຄວາມບໍ່ລົບລຽນອັນສົມບູນຂອງພຣະອົງ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນຄວາມບາບຊົ່ວອັນເກີນປະມານຂອງບາບຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ. ຄວາມສຳນຶກຜິດແລະກາ
ນຖອມຕົນລົງຂອງພວກເຂົາເປັນທີ່ພິພຣະໃຈໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງຫາທຶນໄດ້
ຍົກກວ່າຈົດໃຈທີ່ໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງແລະຍະໂສທະນົງຕົນຂອງຄົນທີ່ບໍ່ເຫັນເຫດໃຫ້ຕ້ອງໄສກເສົ້າ,
ຜູ້ທີ່ດຶງດູກຄວາມອ່ອນສຸພາບຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະອ້າງວ່າຕົນບໍ່ລົບລຽນແບບຂະນະທີ່ກຳລັງລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດອັນບໍ່ລົບລຽນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄວາມອ່ອນສຸພາບແລະຄວາມຖອມໃຈເປັນເງືອນໄຂສຳລັບພະລັງແລະໄຊຊະນະ.
ມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝຸດກຳລັງຄອຍຖ້າຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ທີ່ຕົນໃນກ້າງແຂນ. ຄົນທີ່ໄສກເສົ້າເຫຼົ່ານີ້ເປັນສຸກ
ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ.

ບັນດາຜູ້ສັດຊື່ຜູ້ອະທຳຖານນັ້ນ, ເປັນດັ່ງວ່າ, ຖືກປົດລ້ອມໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາເອງກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງໝັ້ນຄົງພຽງໃດ. ບັນດາຜູ້ປົກຄອງແຫ່ງໂລກນີ້,
ໂດຍຖືກຊາຕານຍຸດແຍ່, ກຳລັງສະແຫວງຫາທາງທຳລາຍພວກເຂົາ; ແຕ່ຖ້າດວງຕາຂອງເຂົາຖືກເປີດອອກ,
ເໝືອນດັ່ງດວງຕາຂອງຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາທີ່ເມືອງ Dothan,
ພວກເຂົາຈະເຫັນທຸດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຄ້າຍລ້ອມຢູ່ຮອບງພວກເຂົາ,
ແລະໂດຍຄວາມສະຫວ່າງພະລັງແລະສະຫງ່າລາສີຂອງຕົນ ກໍກັກຂັດກອງທັບແຫ່ງຄວາມມືດໄວ້.

“ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖອມຈົດວິນຍານຂອງຕົນລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ,
ອ້ອນວອນຂໍຄວາມບໍ່ລົບລຽນແຫ່ງໃຈ, ພຣະບັນຊາກໍຖືກປະທານອອກມາວ່າ,
'ຈົ່ງຖອດເສື້ອຜ້າອັນໂສໂຄກນັ້ນອອກຈາກເຂົາ,' ແລະຖ້ອຍຄຳແຫ່ງການໝູນໃຈກໍຖືກກ່າວຂຶ້ນວ່າ,
'ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຊ້ຳຂອງເຈົ້າຜ່ານພັນໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ,

ແລະເຮົາຈະສວມເສື້ອຜ້າຊຸດໃໝ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.' ເສື້ອຄຸມອັນຂາວບໍລິສຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດຖືກສວມໃຫ້ແກ່ບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຜ່ານການທົດລອງ, ການລ້ວງ, ແຕ່ຍັງຄົງສັດຊື່. ຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຜູ້ຖືກດູໝືນນັ້ນຖືກສວມເສື້ອອາພອນອັນຮຸ່ງໂລດ, ແລະຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນເປຣະອົກຕາໄປໂດຍຄວາມເນົາເສຍຂອງໂລກ. ຊື່ຂອງເຂົາຖືກຮັກສາໄວ້ໃນສົມບັດຊື່ແຫ່ງຊີວິດຂອງພຣະເມສານອ້ຍ, ຖືກຂຽນໄວ້ທຳມະກາງບັນດາຜູ້ສັດຊື່ທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ເຂົາໄດ້ຕັດຕໍາແລ່ນຂອງຜູ້ຫຼອກລວງ; ເຂົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຫັນອອກຈາກຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງຕົນໂດຍສຽງຄຳຮາມຂອງມັງກອນ. ບັດນີ້ເຂົາປອດໄພຕະຫຼອດນັ້ນດອນຈາກກົນອຸປະກອນຂອງຜູ້ລ້ວງ. ບາບຂອງເຂົາຖືກໂອນໄປຫາຕົນກຳເນີດຂອງບາບ. ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບການອະໄພ ແລະຖືກຍອມຮັບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ຮັບກຽດອົກດ້ວຍ. 'ມັງກອນງາມສົມ' ຖືກສວມໄວ້ເທິງສະຖານຂອງເຂົາ. ເຂົາຈະເປັນດັງກະສັດ ແລະປະໂຣຫິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ຊາຕານກຳລັງຍົກຂ້າວຫາຂອງມັນຂຶ້ນ ແລະສະແຫວງຫາທາງທຳລາຍຄະນະນີ້, ບັນດາທຸດສະຫວັນບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນ, ໄດ້ຜ່ານໄປມາ, ວາງຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເທິງເຂົາ. ເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ງແມ່ນຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເທິງພຣະເຂົາຊ້ອນກັບພຣະເມສານອ້ຍ, ມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົາ. ເຂົາຮ້ອງເພງໃໝ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທົນັ້ງ, ເພງນັ້ນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮຽນຮູ້ໄດ້ນອກຈາກໜັງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກໂຖ່ອອກມາຈາກໂລກ. 'ເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ງແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ຍໄປທຸກແຫ່ງທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກໂຖ່ອອກມາຈາກທຳມະກາງມະນຸດ, ເປັນຜົນຫົວປົກຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະແດ່ພຣະເມສານອ້ຍ. ແລະໃນປາກຂອງເຂົາບໍ່ພົບການຫຼອກລວງໃດໆເລີຍ: ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີຕຳນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທົນັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ.'"

"ໃນບັດນີ້ການສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນຂອງຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຂອງທຸດສະຫວັນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວຄື: 'ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງ, ໂອ ໂຢຊອຍ ມະຫາບໍລິເວນ, ເຈົ້າ ແລະ ພວກຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ: ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ເປັນທີ່ພິສະດານໃຈ: ເພາະ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະນຳຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄືກົງອອກອອກມາ.' ພຣະຄຣິດຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນເປັນພຣະຜູ້ໃຖ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍກູ້ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້ແທ້ໆ ຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນເປັນ 'ຄົນທີ່ເປັນທີ່ພິສະດານໃຈ,' ເມື່ອນຳຕາ ແລະ ຄວາມຖອມລົງແຫ່ງການຈາລຶກຂອງພວກເຂົາ ຖືກແທນທີ່ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ກຽດສັກສິດໃນທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສານອ້ຍ. 'ໃນວັນນັ້ນ ກົງອອກຂອງພຣະຢາເຈດີງາມ ແລະ ສະຫງ່າລາສີ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນຈະດິເລີດ ແລະ ສວຍງາມສຳລັບພວກທີ່ລອດພົ້ນຈາກອິສະຣາເອນ. ແລະ ຈະເປັນວ່າ ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນຊ້ອນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ຈະຖືກເອີ້ນວ່າບໍລິສຸດ, ຄື ທຸກຄົນທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ມີຊີວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ.'" Testimonies, ເຫຼັ້ມ 5, 474–476.

ຄົນໜັງແສນສີໝືນສີພັນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ແມ່ນກຸ່ມຂອງເອເຊກຽນຜູ້ທີ່"ຖືກປະທັບຕາ" ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາ "ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໄຫ້" ເນື່ອງດ້ວຍການອະພິດຖະທັມທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາຖືກປະທັບຕາເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບອາພອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຜ້າພັນສີສະອັນງາມ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ "ກະສັດແລະປະໂລຫິດ" ຕາມຄຳຂອງເປໂຕ, ຜູ້ທີ່ແຕ່ກ່ອນບໍ່ແມ່ນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້, ເປັນພວກບໍລິເວນແຫ່ງກະສັດ, ເປັນຊົນຊາດອັນບໍລິສຸດ, ເປັນຊົນຊາດອັນເປັນກຳມະສິດພິເສດ; ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະປະກາດຄຸນຄວາມດີອັນສົມຄວນແກ່ການສັນລະເສີນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມົດ ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ: ໃນຄວາມກ່ອນພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜັງ, ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ: ຄວາມກ່ອນພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ, ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. ທ່ານທີ່ຮັກຫຼີ້,

ຂ້າພະເຈົ້າວົງອອນພວກທ່ານໃນຖານະຄົນຕ່າງດ້ວຍແລະຄົນເດີນທາງຊົ່ວຄາວ,
ໃຫ້ຫລັກເວັ້ນຈາກຕົນຫາຝ່າຍເນື້ອໜັງ ຊຶ່ງທ່ານສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຈິດວິນຍານ;
ຈົ່ງມີການປະພຶດອັນດີງາມຂອງພວກທ່ານທ່າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ:
ເພື່ອວ່າໃນສົງຄາມເຂົາກ່າວຮ້າຍພວກທ່ານວ່າເປັນຄົນເຮັດຊົ່ວ, ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນການດີຂອງພວກທ່ານ
ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າໃນວັນແຫ່ງການຊົງຍ້າຍຢາມ. 1 ເປໂຕ 2:9–12.

ບັດນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເປັນຊັບສົມບັດອັນພິເສດຂອງເຮົາ ເໝືອນຊາດທັງປວງ;
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເປັນຂອງເຮົາ. ແລະພວກເຈົ້າຈະເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະໂຫຍດ
ແລະເປັນຊາດອັນບໍລິສຸດແກ່ເຮົາ.
ນີ້ແມ່ນຄຳຊົມເຊີຍທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫຼານອິສະຣາເອນ. ອົບເຟະຍົບ 19:5, 6

ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບຊາດຂອງພຣະອົງຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນໃໝ່.
“ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະທຳພັນທະສັນຍາເພື່ອພວກເຂົາກັບສັດປ່າໃນທົ່ງນາ, ກັບນົກໃນທ້ອງຟ້າ,
ແລະກັບສັງຄົມທຸກຊາດທັງພື້ນດິນ; ແລະເຮົາຈະຫັກຄັນທະນູ ແລະດາບ
ແລະສົງຄາມໃຫ້ໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກບ່ອນຢ່າງປອດໄພ.
ແລະເຮົາຈະຫມັ້ນຄູ່ເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາເປັນນິດ; ແມ່ນແທ້, ເຮົາຈະຫມັ້ນຄູ່ເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາໃນຄວາມຊອບທຳ,
ໃນຄວາມຍຸດຕິທຳ, ໃນຄວາມຮັກອັນຫມັ້ນຄົງ, ແລະໃນຄວາມເມດຕາສົງສານ.
ເຮົາຈະຫມັ້ນຄູ່ເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາໃນຄວາມສັດຊື່; ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພຣະເຢໂຫວາ.”

“ໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາຈະຕອບ ພຣະຢາເວກກ່າວດັ່ງນີ້ ເຮົາຈະຕອບຟ້າສະຫວັນ
ແລະຟ້າສະຫວັນຈະຕອບແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຕອບເຂົ້າ, ນ້ຳອະງຸ່ນ, ແລະນ້ຳມັນ;
ແລະສົງເຫງນນັ້ນຈະຕອບເຢຊູເຮຣອນ. ແລະເຮົາຈະຫວ່ານນາງໄວ້ເພື່ອເຮົາໃນແຜ່ນດິນ;
ແລະເຮົາຈະເມດຕາຕ່າງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ;
ແລະເຮົາຈະກ່າວແກ່ພວກທີ່ບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງເຮົາວ່າ ເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ;
ແລະພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.” ໂຮເຊອາ 2:14–23

“ໃນວັນນັ້ນ,... ຄົນອິດສະຣາເອນທີ່ເຫຼືອຢູ່ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ໜີອອກມາຈາກວົງວານຂອງຢາໂຄບ,...
ຈະອາໄສຢູ່ໃນພຣະຢາເວ ອົງບໍລິສຸດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ດ້ວຍຄວາມສັດຈົງ.’ Isaiah 10:20. ຈາກ ‘ທຸກຊາດ
ແລະ ທຸກຕະກຸນ ແລະ ທຸກພາສາ ແລະ ທຸກຊົນຊາດ’
ຈະມີຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ຈະຕອບຮັບຂ່າວສານນີ້ຢ່າງຍິນດີວ່າ, ‘ຈົ່ງຢ້ານຢາພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຈົ່ງຖວາຍພຣະສິດແດ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.’
ພວກເຂົາຈະຫັນໜ້າຈາກຮູບເຄົາລົບທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ກຳລັງພວກເຂົາໄວ້ກັບໂລກນີ້, ແລະ ຈະ
‘ນະມັດສະການພຣະອົງຜູ້ທີ່ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທະເລ ແລະ ບັນ້ຳພຸທັງຫຼາຍ.’
ພວກເຂົາຈະບົດປ່ອຍຕົນເອງອອກຈາກການພົວພັນອັນພັນລະພັນທຸກປະການ, ແລະ
ຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກເປັນອະນຸສາວະລີແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ໂດຍເຊື່ອຟັງຕໍ່ຮຽກຮ້ອງອັນຊອບທຳຂອງສະຫວັນທຸກປະການ,
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ຈາກທັງທູດສະຫວັນ ແລະ ມະນຸດ ວ່າເປັນຜູ້ທີ່
‘ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເຊື່ອແຫ່ງພຣະເຢຊູ.’ Revelation 14:6–7, 12.”

“ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ວັນເວລາກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອຄົນໂຖນາຈະຕາມທັນຄົນກ່ຽວ
ແລະຄົນຢູບອະງຸ່ນຈະຕາມທັນຜູ້ຫວ່ານເມັດພິດ; ພຣະເຂົາຈະຢອດນ້ຳອະງຸ່ນຫວານ
ແລະເນີນພຸທັງປວງຈະລະລາຍໄປ. ແລະເຮົາຈະນຳເຊື້ອຊະເລື້ອຂອງຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ
ປະຊາຊົນຂອງເຮົາກັບຄືນມາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະສ້າງເມືອງທີ່ຮ້າງເປົ້າຂຶ້ນໃໝ່ ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ;
ເຂົາທັງຫລາຍຈະປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະດື່ມນ້ຳອະງຸ່ນຈາກສວນນັ້ນ; ເຂົາທັງຫລາຍຈະຈັດສວນ

ແລະກິນຜົນຂອງສວນນັ້ນ. ແລະເຮົາຈະປູກເຂົ້າໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ
ແລະເຂົາຈະບໍ່ຖືກຖອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົານັ້ນອີກຕໍ່ໄປ, ພຣະຍາເວ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕັດຕັ້ງນີ້. ອາໂມດ 9:13–15.” Review and Herald, February 26, 1914.

ເປັນທີ່ປາກົດຊັດວ່າ

ນັບແຕ່ເວລາທີ່ລຸ້ນສຸດທ້າຍທີ່ຖືກຊົງເລືອກໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສິຫນື່ນສີພັນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາແລ້ວນັ້ນ
ຍັງມີຄົນຕ່າງຊາດຢູ່ທີ່ສາມາດຖືກຊັກນຳໄດ້ໂດຍວິຖີຊີວິດ (ການປະພຶດ)
ຂອງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສິຫນື່ນສີພັນ ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດຢັ້ງຢືນຢາມຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

“ອຳນາດແລະກຳລັງຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ສະຖາປະນາຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອຳນາດແລະກຳລັງນັ້ນກໍ່ບໍ່ອາດທຳລາຍມັນໄດ້ເຊັ່ນກັນ.
ຄຣິດຈັກຖືກສ້າງຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນເທິງສິດທິແຫ່ງກຳລັງຂອງມະນຸດ ແຕ່ເທິງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຜູ້ຊົງເປັນສິດທິລັດດອນ ແລະ ‘ປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອນມັນໄດ້.’ Matthew 16:18.
ການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຳຄວາມໝັ້ນຄົງມາສູ່ພຣະກິດຂອງພຣະອົງ. ‘ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນເຈົ້ານາຍ
ຫຼືໃນບຸດຂອງມະນຸດ’ ເປັນພຣະວັດຈະນະທີ່ມາເຖິງພວກເຮົາ. Psalm 146:3.
‘ໃນຄວາມສະງົບແລະໃນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຈະເປັນກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ.’ Isaiah 30:15.
ພຣະລາຊາກິດອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງຖືກສະຖາປະນາເທິງຫຼັກການອັນເປັນລັດດອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ຈະບໍ່ມີວັນສູນເປົ່າໄປ.
ມັນຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈາກກຳລັງສູງກຳລັງ ‘ບໍ່ແມ່ນໂດຍລົດເດດ ຫຼືໂດຍອຳນາດ ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ
ພຣະຍາເວໄດ້ຕັດວ່າດັ່ງນັ້ນ.’ Zechariah 4:6.”

ພຣະສັນຍາວ່າ, “ມືຂອງເຊຣູບາເບນໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງພຣະນິເວດນີ້; ມືຂອງທ່ານຈະສຳເລັດມັນດ້ວຍ,”
ໄດ້ສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງຕາມຕົວອັກສອນ. ຂໍ້ 9. “ພວກຜູ້ຖືແກ່ຂອງຊາວຢິວໄດ້ກັກສ້າງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຜ່ານການພະຍາກອນຂອງຮາກກາຍຜູ້ພະຍາກອນ
ແລະເຊກາຣຢາບຸດຂອງອິດໂດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ກັກສ້າງ ແລະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ,
ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ແລະຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດໄຊຣັດ, ດາຣິອັດ,
ແລະອາດາເຊີຊັດ ກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍ. ແລະພຣະນິເວດນີ້ໄດ້ສຳເລັດໃນວັນທີສາມຂອງເດືອນອາດາ
[ເດືອນທີສິບສອງ], ຊົງເປັນໃນປີທີຫົກແຫ່ງການຄອງລາດຂອງກະສັດດາຣິອັດ.” Ezra 6:14, 15.”
Prophets and Kings, 595, 596.

ຂໍ້ທີ່ສືບສາມເຖິງສິບຫ້າເປັນຕົວແທນເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳໄປສູ່ການປົດເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ສຳລັບຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃນເວລາຂອງກິດໝາຍວັນອາທິດ.

ພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂັ້ນທີສາມໃນສາມຂັ້ນຂອງຂໍ້ທີ່ສືບໃນດານເຈ້ຍ 12. ຂໍ້ທີ່ສືບແມ່ນ
“ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,” ຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແລະສິບສອງເປັນຕົວແທນຂອງ “ການຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວ,”
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບສາມເຖິງສິບຫ້າເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຂັ້ນຊື້ຂາດທີ່ພົມມະຈາລືຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕຖືກ
“ທົດລອງ.”

ຂ່າວສານພາຍໃນໃນພຣະທຳດານເຈ້ຍ ຖືກແທນດ້ວຍນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸລາຍໃນບົດທີ່ຈັດຮອດບົດທີ່ເກົ້າ,
ແລະຂ່າວສານພາຍນອກຖືກແທນດ້ວຍນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຮິດເດດກນໃນບົດທີ່ສືບຮອດບົດທີ່ສິບສອງ.
ບົດທີ່ສິບສອງເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງທັງນິມິດພາຍໃນແລະພາຍນອກ,
ແລະບົດນີ້ໄດ້ນຳສະເໜີວິທີການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຍົກຂຶ້ນແລະຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ໜຶ່ງແສນສິຫນື່ນສີພັນ.
ຂໍ້ທີ່ສືບຮອດສິບຫົກເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດທີ່ເຊືອງໄວ້ຂອງຂໍ້ທີ່ສືບ ນັບແຕ່ປີ 1989
ຈົນເຖິງກິດວັນອາທິດຂອງຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ ແລະ ສິບຫົກ. ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສອດຄ່ອງເຂົ້າໃນປະຫວັດທີ່ເຊືອງໄວ້ນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງຂໍ້ທີ່ສືບໃນບົດທີ່ສິບສອງ.

ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນອະທໍາຈະກະທໍາຄວາມອະທໍາຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນອະທໍາຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.
ແລະຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ເຄື່ອງບຸຊາປະຈຳວັນຈະຖືກຍົກເລີກໄປ,
ແລະສິ່ງທີ່ໜ້າສະອັດສະອຽນອັນນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເບົາຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ຈະມີໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ.
ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ອອຍຖ້າ, ແລະມາເຖິງໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ. ດານເືອນ 12:10–12.

“ຜູ້ມີປັນຍາ” ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ທີ 10 ຫາ 16 ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຜະນຶກໄວ້ທັງ “ທາງສະຕິປັນຍາ” ແລະ
“ທາງຈິດວິນຍານ” ນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນພາຍນອກ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ຂອງຂໍ້ທີ 40, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ
“ທາງສະຕິປັນຍາ” ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. “ຜູ້ມີປັນຍາ”
ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງໂດຍຂ່າວສານພາຍໃນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 11 ແລະ ຂໍ້ທີ 11
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນປະສົບການນັ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຜູ້ທີ່ “ສະຫຼຸດ” ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ “ພຣະພອນ” ທີ່ສຳພັນກັບ “ການຄອຍຖ້າ,” ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍລະບຸວ່າຄົນໜຶ່ງ
ແສນສະໜິນສີພັນແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣສິບຄົນສຳເລັດລົງຢ່າງສົມບູນແບບແລະຄັ້ງສຸດ
ທ້າຍ. ພຣະນິມິດ ບົດ 11 ຂໍ້ 11 ໄດ້ມາເຖິງໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງ
“ເວລາແຫ່ງອະສານ,” ເມື່ອພຣະທຳດານເືອນແລະພຣະນິມິດໄດ້ຊື້ໝາຍໄວ້ດ້ວຍພະຍານສອງຄົນວ່າການເພີ່ມຂຶ້ນ
ຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023
ໄດ້ລະບຸເຖິງຂະບວນການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ. ສິບເອັດບວກສິບເອັດເທົ່າກັບຊາວສອງ,
ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄວາມເປັນພຣະກັບມະນຸດຊາດ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຜ່ານຂະບວນ
ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດສາມຂັ້ນຕອນທີ່ກົດໝາຍໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນນັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນດານເືອນ 12:12,
ອັນເປັນການສະໜອງລາຍເຊັນອີກປະການໜຶ່ງຂອງ Palmoni,
ເພາະວ່າສິບສອງຄູນສິບສອງເທົ່າກັບໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.